

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/116/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815208162
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7815208162.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Táne Veščíkovej v spore žalobkyne: S. U., nar. X.X.XXXX, bytom v M.Z., I. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 21, proti žalovanej: J. Y., nar. X.X.XXXX, bytom v S. Č.. XXX, zastúpenej JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, o zaplatenie 4.500,-eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu v Rožňave zo dňa 6.4.2020 č.k. 8C 264/2015-98 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 50 %.

N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd v Rožňave (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že konanie vo veci samej zastavil uznesením zo dňa 25.10.2017 (správne má byť 30.6.2016 - poznámka odvolacieho súdu) potom, ako žalobca zobral žalobu o zaplatenie 4.500,-eur s prísl., späť.

3. Súd prvej inštancie, berúc do úvahy právny názor odvolacieho súdu vyslovený v uznesení zo dňa 25.10.2017 č.k. 9Co 542/2016-87 napadnutým rozhodnutím rozhodol o trovách konania a po aplikácii ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1,2 a § 257 C.s.p. dospel k záveru, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Pri svojich úvahách pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo zistenia, že v danom prípade zastavenie konania zavinila žalobkyňa, ktorá sa rozhodla zobrať žalobu späť pre začatím pojednávania bez uvedenia dôvodov. Žalovanej tak vznikol nárok na náhradu trov konania.

5. Aplikáciou ust. § 257 C.s.p. však dospel k záveru, že vzhľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa žalovanej nepatrí nárok na náhradu trov konania, preto rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok.

6. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanej videl v majetkových, sociálnych, osobných, zárobkových pomeroch strán sporu, predovšetkým na strane žalobkyne. Vychádzal zo zistenia, že mesačný príjem žalobkyne činí 367,-eur, preto v prípade pokiaľ by žalobkyňa bola zviazaná znášať trovy konania žalovanej, táto situácia by nepriaznivo ovplyvnila jej sociálne pomery. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že nepriznanie náhrady trov konania žalovanej nezasiahne do jej majetkovej sféry v takom rozsahu, aby bolo ohrozené zabezpečenie jej životných

potrieb. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanej videl aj v tej skutočnosti, že k podaniu predmetnej žaloby zo strany žalobkyne by nemuselo dôjsť, pokiaľ by žalobkyňa bolo včas známe, že žalovaná byt, ktorý bol predmetom konania nepreviedla, teda pokiaľ by žalobkyňa o tejto skutočnosti žalovaná včas upovedomila v rámci mimosúdneho riešenia sporu, prípadne neskôr v podanom odpore voči platobnému rozkazu. Súd tak videl dôvody pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanej aj v okolnostiach samotnej veci.

7. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby uznesenie zmenil tak, že jej prizná nárok na náhradu trov prvostupňového konania v celom rozsahu a tiež nárok na náhradu trov odvolacieho konania, alternatívne navrhla odvolaciemu súdu zrušiť uznesenie a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkla súdu prvej inštancie, že na daný prípad nesprávne aplikoval ust. § 257 C.s.p. a tiež mu vytkla, že jeho rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené. Z odôvodnenia rozhodnutia sa nedozvedela, prečo je žalobkyňa finančne na tom podstatne horšie, ako žalovaná. Súd zohľadnil len majetkové pomery na strane žalobkyne, na majetkové pomery žalovanej však neprihliadol. Uviedla, že ona je na tom podstatne sociálne horšie ako žalobkyňa, ktorá má pravidelný príjem (starobný a vdovský dôchodok, čo konštatoval aj súd prvej inštancie). Žalovaná je sociálne odkázanou osobou, má značné finančné problémy z dôvodu dlhodobej nezamestnanosti. Nemá žiaden pravidelný príjem, okrem sociálnych dávok vo výške 60,-eur mesačne. Okrem toho upozornila na tok, že žalobkyňa okrem svojho dôchodku vlastní majetok nie nepatrnej hodnoty. Pokiaľ súd prihliadol na okolnosti samotnej veci, ktoré uviedol v napadnutom uznesení, s jeho závermi sa nestotožňuje. V konaní sa bránila okrem iného aj tým, že nie je pasívne vecne legitimovaná, ktorú skutočnosť uviedla aj v odpore voči platobnému rozkazu. Táto formulácia podľa nej vystihuje to, že žalovala nesprávnu osobu. O všetkých skutočnostiach týkajúcich sa predmetného bytu bola žalobkyňa riadne a včas informovaná a to aj pred podaním žaloby pokusom o zmier zo dňa 25.9.2013. Navyše žalobkyňa aj cestou verejných registrov by musela zistiť, že žalovaná byt nepreviedla.

8. Žalobkyňa v reakcii na odvolanie žalovanej navrhla potvrdiť uznesenie ako vecne správne. Z nedostatku finančných prostriedkov musela ukončiť zastúpenie svojmu právnomu zástupcovi. Pokiaľ by ju súd zaviazal na náhradu trov konania, skončila by na ulici.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne opodstatnené.

10. Správne súd prvej inštancie posudzoval otázku náhrady trov konania v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. V danom prípade žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania tým, že zobrala žalobu späť bez uvedenia dôvodu. Žalovanej tak vznikol nárok na náhradu trov konania.

12. Správne súd prvej inštancie v danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval aj ust. § 257 C.s.p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. V zmysle vyššie cit. zákonného ustanovenia výnimočnosť prípadu môže spočívať tak v okolnostiach samotnej veci, ako aj v okolnostiach na strane strán sporu. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy len vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

14. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v danej veci boli naplnené dôvody pre aplikáciu vyššie cit. ust. § 257 C.s.p. a tie spočívajú v majetkových, sociálnych, osobných a zárobkových pomeroch strán sporu.

15. Ako správne ustálil súd prvej inštancie žalobkyňa, ktorú v danom prípade zaťažuje povinnosť nahradiť trovy konania žalovanej sa ocitla v závažnej sociálnej a majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Žalobkyňa je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 102,10 eur mesačne a vdovského dôchodku vo výške 263,10 eur mesačne, t.j. spolu poberá dávky vo výške 365,20

eur mesačne. Žalobkyni je tak potrebné prisvedčiť, že vzhľadom na výšku jej príjmu, tento pokryje len základné životné potreby.

16. Súdu prvej inštancie je však potrebné vytknúť, že pri rozhodovaní o trovách konania neprihliadol na pomery žalovanej a len konštatoval, že nepriznanie náhrady nezasiahne nepriaznivo do jej majetkovej sféry.

17. Odvolací súd považuje za opodstatnené námietky žalovanej, ktorá poukazuje na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, ktorá je dlhodobo nezamestnaná a v súčasnej dobe poberá dávky v hmotnej núdzi. Niet teda pochýb o tom, že majetkové, zárobkové a sociálne pomery na strane žalovanej sú tiež nepriaznivé a túto okolnosť nemožno pri rozhodovaní o trovách konania prehliadnuť.

18. Odvolací súd tak výkladom ust. § 257 C.s.p. vzhľadom na okolností konkrétnej veci dospel k záveru, že za účelom odstránenia neprimeranej tvrdosti, resp. dosiahnutia spravodlivosti pre stranu sporu je namieste uložiť žalobkyni povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania (len) v rozsahu 50%. Niet pochýb o tom, že žalobkyňa späťvzatím žaloby zapríčinila zastavenie konania, teda žalovanej, ktorá bola v konaní zastúpená advokátom tak vznikli trovy konania, ktoré musí znášať.

19. Na základe týchto úvah odvolací súd v súlade s § 388 C.s.p. rozhodol tak, že zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, ako vyplýva z výroku tohto rozhodnutia.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspech žalobkyne a žalovanej sa totiž v odvolacom konaní vzhľadom na výsledok rozhodnutia vyrovnal.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).